

Ա Ռ Ա Կ.

Ա Ս Պ Ե Տ .

Մէկը կար՝ մէկը չըկար ,
Թեթեւօղիկ տապեա մը կար .

Մըտածեց

Որ մեծամեծ

Դիպուածներ

Ու փորձանքներ

Գան անցնին իրեն գըլխէն

Ու քաջութիւնն յայտնի ընեն .

Արի ելլեմք երթամք ըսաւ պատերազմի տապարէզ ,
Կախարդներու ցուցանքներու ճետը ջընջեմք աշխարհէս .
Զէնք ու զըրա՜հ սարքեց հագաւ ըսպառազէն քաջի պէս ,
Հրաման տըւաւ որ ձին բերեն կանգնեցընեն դուռն ի տես .
Բայց դեռ վըրան չըհեծած ,
Ու սանձը ձեռքը չառած ,

Միտքը դըրաւ որ առաջ ձիուս մէկ ճառ մը խօսիմ .
« Մըտիկ ըրէ ինչ կըսեմ , » ով իմ ձիգ հաւատարիմ .
Սարեր ձորեր անցնելով , աչքըդ մինչեւ ուր կըտրէ
Պէտք է երթաս աներկիւղ , — ասպետական պատուէր է . —
Մինչեւ շիտակ հասցընես զիս փառաց վեհ տաճարը .
Իսկ երբոր ես նըլաճեմ իմ թըշնամեաց ճամբարը ,
Երկու երեք տէրութեանց յաղթէ այս իմ բազուկը ,
Եւ ինծի հարս որ բերեմ Զինու կայսեր աղջիկը ,
Գու աշխատանքդ ալ , ով քաջ , ես չեմ մոռնար այն ատեն ,
Փառքէս բաժին կըհանեմ , թող ամէնքն ալ վըկայեն .
Քեզի համար ախոռ մը շինել կուտամ փառաւոր ,
Խնչպէս ախոռ , — պերճ պալատ , եւ դուռն մէջը թագաւոր .
Ամառն ալ քեզ արծելու դաշտեր կուտամ ահագին .
Մինչդեռ հիմա դուռն հազիւ կառնուս հոտը վարսակին ,
Եւ կըխըմես քու ջուրըդ պըղտոր հոտած ճահիճէն .

Իսկ այն ատեն

Գարի կըլլայ ուտելիքըդ ,

Մեղրաջուրը խըմելիքըդ » .

Այս ըսաւ մեր կըտրիճը , ցատքեց հեծաւ իրեն ձին ,
Զո՛ւ ըրաւ եւ մըտարակեց , արձակուրդ տըւաւ սանձին .

Հարցուր թէ ուր գիմեցին ,

Կամ ուր թըռաւ Պեգասոսին այն թռուր . —

Ոչ ասդիս եւ ոչ անդին ,

Այլ շիփշիտակ գընաց մըտաւ ախոռ :

ԳՌԻԼՈՎ .